

det skal have, og dem behøver man ikke at have videre Beundring for eller give nogen større Belønning; de Folk kunne nøies med det Par Hundrede Kroner, de faae; det er nok til dem; men naar man gjør det frivilligt, er det noget Andet. Denne Forskjel anerkjender jeg ikke. (Sjengel: Det sker i Baad!) Ja, enten det sker i Baad eller i bare Klæder, synes jeg gjør ingen Forskjel, det, det kommer an paa, er Selvopoffrelsen, det Mod, der bliver vist. Derfor paaftaar jeg, at det ordinære Redningsmandskab, som Dag ud og Dag ind sætter sit Liv paa Spil for Staten, har Arav paa den samme Beundring og Taknemlighed, og det, at de ere kontraktmæssig forpligtede til at gjøre det, skal ikke for mig, og jeg synes heller ikke for Thinget, gjøre nogen Forskjel. Men Realiteten er i denne Sag for mig meget mindre. Hvad der derimod er givet, er, at skal en saadan Belønning eller Understøttelse i Henhold til det anbefalede Andragende kunne sættes igjennem paa Finantsloven, er der kun en eneste Maade, hvorpaa det kan ske, og det er derved, at alle Faktorer ere enige, altsaa i dette Tilfælde Ministeren og Thingene; thi mod Ministeren kan noget Saadant ikke sættes igjennem. Vi kunne ganske vist stille det Forslag op, men dersom det andet Thing og Ministeren, og særlig Ministeren i dette Tilfælde, ikke tager mod det, men modsætter sig det, vil det ikke kunne sættes igjennem, og derved naas kun i Virkeligheden Intet. Seg maa tilstaa, at jeg synes ikke, det er rigtigt at demonstrere om disse Par Hundrede Kroner her for denne Mand, naar man derigjennem i Virkeligheden forhindrer og vanskeliggjør en Forstaaelse om Sagen. Her er nu efter Forhandlingen i Udvalget og efter Andragendet opnaaet Enighed med Ministeren, og jeg skal derfor i vedkommende Fiskers Interesse og i alle de Mænds Interesse, som Thinget fremtidig maatte anbefale gennem sin Forhandling om Andragender, bestemt fraraade, at man slutter sig til det Forslag, som det ærede Medlem fra Kolding har stillet; thi hvis man gjør det, vil Forhandlingen blive meget vanskeligere og besværligere i Fremtiden, og det vil rimeligvis føre til, at der ikke kommer Andet ud af Sagen end Demonstrationer, som jeg anser for lidet helbige. Seg anbefaler derfor paa Udvalgets Begne, at man forkaster det Forslag, som det ærede Medlem har stillet. Det Samme gjælder i endnu høiere Grad om det sidste Forslag, som det ærede Medlem har stillet, og som vedrører en lille Forandring i Summerne for Fiskerikontrollen. Det ærede Medlem udtalte en Del Ting om Folkethinget, som ikke vare velvillige, at man

havde truffet denne Sag frem — ligesom man ikke havde Lov til at drage den frem, naar det ærede Medlem var fraværende — at man havde listet sig paa Hofesoffer og andre saadanne Ting. Det skal jeg imidlertid lade ligge. Jeg skriver det paa det ærede Medlems Stemning, som jeg ikke forstaaer, men som har vist sig saa tydelig, at det ikke er værd at komme ind derpaa. Hvad der er Hovedsagen for mig er, at Spørgsmaalet er afgjort gennem en Forhandling med Ministeren, dels i Finantsudvalget og dels her i Salen, og afgjorte Spørgsmaal er det i og for sig aldrig heldigt at komme tilbage til, og dobbelt uheldigt er det at komme tilbage dertil, naar det sker paa den Maade, som det ærede Medlem her foreslaar; thi det, som det ærede Medlem foreslaar, er, at man gennem en Afstemning skalde udtale sin Misbilligelse og tage Afstand lige overfor Ministeren. Det kunde man meget vel gjøre, hvis man ikke havde ført nogen Forhandling og var kommen til Enighed; men efter at man er kommen til Enighed med Ministeren, er det efter min Mening fuldstændig uværdigt for Folkethinget at gjøre noget Saadant, naar det ellers vil holde paa, at der skal føres en loyal Forhandling her i Thinget. Man kan begynde med at sige: Vi bryde os ikke om Samarbejde med Ministeren i denne Sag; han kan gjøre, hvad han vil, vi ville kun udtale vor Anskuelse og vor Billigelse eller Misbilligelse; det have vi Lov til, det er der ikke et Menneske, der kan bebrejde os; men om det er klogt at gjøre det, om det gavner den Befolkning, hvis Sag man vil fremme, er et andet Spørgsmaal, men det er i hvert Fald fra Formens Side, fra Loyalitetens Side, Noget, der ikke kan siges Noget til. Men det, først at optage en Forhandling om en Sag med Ministeren, hvor man fastholder sin Fortolkning — thi det vil jeg gjøre opmærksom paa, at denne Fortolkning her er fra Finantsudvalgets Side bestemt fastholdt og hævdet, og det er fuldstændig urigtigt, naar det ærede Medlem har ladet et Ord falde, som om man ikke vilde udtale sig imod Ministerens Fortolkning, eller stillende havde godkjendt den; man har bestemt hævdet den modsatte Fortolkning — naar man altsaa imod Ministerens Fortolkning fastholder sin Fortolkning, medens Ministeren paa sin Side ligeledes bestemt fastholder sin, og naar man fra dette Grundlag opnaar haade, at Ministeren udstætter sit Cirkulæres Strafftræden 1 Maaned, og derefter, at disse Forhold blive ordnede saaledes, som Fiskerne og Thinget her har ønsket det paa Grundlag af de Anskuelser og Principer, som dette Things Hær-